

Debatt

Cornelia Kristiansen
Debatt- og kronikk-ansvarlig

Lise Grønscar

KRONIKK: 6000 tegn inkl. mellomrom.
HOVEDINNLEGG: 3000 tegn inkl. mellomrom
REPLIKK: 2000 tegn inkl. mellomrom.
KORTINNLEGG: 700 tegn inkl. mellomrom.
Legg ved portrettfoto.

26 000

barn har fått nei til forsikring. Årsaken er at det er altfor stor risiko for at de senere i livet ikke vil klare å komme i arbeid. Begrunnelsen er at barna har sykdom eller sliter med ulike problemer som gjør at det er høyere risiko for at de senere i livet blir uføre. Når foreldrene vil tegne forsikring, gir foreldrene samtykke til at forsikringsselskapene kan hente ut opplysninger fra pedagogisk psykologisk tjeneste ved skoler og barnehager, melder Aftenposten.

RETT FRA NETT

«De standardiserte løsningene systemet tilbyr, kolliderer ofte med behovet til den enkelte bruker. Dette er også min erfaring med Nav», skriver Malin Lenita Vik.

Vi trenger alle et realt spark i ræva. Den vestlige sivilisasjon har vært overlegne, men velferden har gjort oss late og likegyldige. Snart kommer andre folkeslag til å ta over her, og vi fortjener det.

Barakiel

Det som er virkelig trist, er at denne artikkelen aldri kommer politikerne eller Nav-ansatte for øyet. Og de få som ser den har glemt artikkelen om et par-tre uker. Ingenting blir gjort, og naverne taper igjen.

Stein B. Johansen

Systemet inviterer jo til å gi blaffen.

OomBlou

Jo større grad av 100% ytelse 100% av tiden næringslivet forlanger av de ansatte, desto flere faller utenfor. Det er skremmende at friske mennesker over 50 år, med masse erfaring og arbeidsvilje, havner på Nav fordi de blir bortsortert til fordel for 30-åringer som allerede på ansettelsestidspunktet planlegger å bytte jobb innen 3-4 år.

R Meyer

Å forvente at systemet skal «ta vare» på deg er arbeiderklassens største tankefeil. Systemet er ikke her for å hjelpe noen, men for å holde deg nede; og ja, dette inkluderer å motta penger fra staten.

Ferdinand007

Nav har et stort ansvar, men burde hatt et enda større. Det kan se ut som at mange friske og arbeidsføre mennesker får penger hos Nav uten å gjøre noe for pengene. Slik burde det ikke være. Det finnes da nok av arbeid om man tilbyr denne resursen til det offentlige, og det private næringslivet. Og hvor er Navs gratis profilering av arbeidsøkere og ledige stillinger? På en svært lite kjent, og lite brukervennlig plass.

Morten Landmark

DELTA I DEBATTEN PÅ DAGBLADET.NO

MUNCH: I debatten om Lambda er Rolf Stenersen blitt glemt. Men det finnes en

Columbi egg for Munch

KRONIKK

Jan Erik Vold
Forfatter

DAGBLADETS GEIR Ramnefjell har rett når han i sin avis forleden hevdet at striden om nytt Munch-museum handler ikke om å ha rett men å få rett. Når byrådet nå vraker alle andre alternativer enn Lambda i Bjørvi-ka, er fornuften, sakkunnskapen og troverdigheten forlatt.

Søknaden om støtte fra staten hviler på et byggeprosjekt som er forkastet av bystyrets flertall, samtidig som vi vet at Tøyen-planene aldri er blitt vurdert ut fra de store fordeler denne løsning kunne gi. Kulturministeren svarer at bare søknad med demokratisk forankring kan behandles. At museet skal nedbemannes med 22 prosent, der kunst-sakkyndige blir sagt opp mens ledelsen blir sittende, forsterker inntrykket at i Oslo kommune er det ikke omsorg for Edvard Munchs kunst som rår.

UNDERFINANSIERING av Munch-museet har pågått lenge. I 1994, da det regnet gjennom museumsbyggets tak, ble nødvendige 57 millioner til oppussing innskaffet fra Japan, firma Idemitsu. Daværende Munch-direktør Alf Bøe beklaget (St. Hallvard 2/2010) at han måtte bruke det meste av sin arbeidskraft til å gå ut og lete etter den finansstøtte Oslo kommune ikke ville yte.

Det Alf Bøe brant for var et hovedstadens kulturområde rundt Munch-museet, som ville romme de naturhistoriske museer, botanisk hage, samt parkområdene med Tøyenparken, Ola Narr, Tøyenbadet – det største friområde i indre Oslo ved siden av Slottsparken. Alf Bøes vyer er ytterligere aktualisert ved den planskisse som foreligger til nybygd Munch-museum på Tøyen, hvilket frigjør eksisterende museumsbygg, som kunne bli det nye Stenersen-museum.

Oslo kommune eier de aktuelle tomtearealer. Penger vil bli spart i forhold til bygging på Lambda-tomta.

INGEN ANSVARLIG HAR sett at denne løsningen er et Columbi egg. For ikke bare maleren Munch men også samleren Stenersen har donert kunstverk til hovedstaden, som forutsetter utstillingslokaler. I Rolf Stenersens tilfelle skjedde donasjonen for trekvart århundre siden, mot at kommunen «innen tre år skaffer samlingen et passende lokale».

Henie Onstad Senteret påtok seg å bygge et Stenersen-museum gratis på 1990-tallet, men ble avvist av hovedstaden, som i stedet lot sine tomme kontorlokaler i Konserthusbygget huse denne enestående samlingen av moderne norsk billedkunst.

De første skissene til Lambda-bygget bar tittelen Stenersen-Munch-museet, med tanke på å samlokalisere den ene samlingen med den andre. Seinere ble Stenersen-navnet fjernet, men hans samling skulle likevel plasseres i Lambda, som på grunn av omfattende trappe- og heisekonstruksjoner vil få begrenset utstillingsplass. Hvorfor da belemre den med den veldige Stenersen-samlingen?

VI VET AT ROLF Stenersen var imot å bli innlemmet i et «Munch-museum» - noe han betonet i brev til kommunen høsten 1938/våren 1939: «Det er derfor litt uheldig at planen er påstemplet 'Munch-samlingen' ... da det jo aldeles ikke er et 'Munch-museum'».

Rolf Stenersen (1898-1978) var forfatter og kunstsamler, finansmann og aksjemekler. Han skrev modernistisk prosa og skuespill, ga ut bøker om økonomi og kunst. I høst kom en illustrert nyutgave av hans bok «Edvard Munch: Nærbilde av et geni», som også peker på den rolle Stenersen spilte som Munchs hjelper og

rådgiver fra 1920-tallet av. Samt at Munch ble den unge aksjemeklerens veileder i kunstens rike: «Kjøp det ingen andre kjøper. Kjøp det du selv liker.»

Stenersens satsing på tidens nye norske malere som Winge og Strømme, Ekeland og Fjell var til stor økonomisk hjelp for den unge kunstnergarde før krigen, i et land der surrealisme, eksperimentering, nyorientering hadde ublide kår. Hans samling av det tjuende århundres norske kunst, som etter donasjonen i 1936 er supplert med nyere verk, er tenkt som en selvstendig enhet.

1940 OG TRANGE vilkår etter 1945 gjorde at Stenersen lenge fant seg i at et «passende lokale» ikke kom på plass. I mange år lånte han ut grafiske arbeider av Munch til studentbyen på Sogn, som ble åpnet i 1952. Men da bilder på veggene begynte å forsvinne, måtte Munch tas ned og magasineres, i likhet med Stenersens øvrige donasjon.

Selv langt ut på 1960-tallet viste kommunen liten evne til å huse og framvise denne samlingen. Da forsto man i Bergen at hovedstaden ikke var beredt på å etterkomme noe museumskrav.

Et initiativ fra Arild Haaland førte til at Stenersens utenlandske samling – med Picasso og Klee, Käthe Kollwitz og Asger Jorn – i 1971 ble solgt for en tiendedel av markedsverdi, mot Bergen bys løfte om å reise et museumsbygg, som ble åpnet i 1978, et halvår før Stenersens død. Paul Klee & co. ville rimeligvis ha tilfalt Stenersens hjemby, om Oslo hadde oppfylt forpliktelsen knyttet til giverens norske samling.

Stenersens etterkommere forsøkte nå i høst å få kommunen til å fristille den norske gavedonasjonen, etter 77 år med misligholdelse. Vi merker oss at dette atter en gang er blitt avvist.

52 OSLO-FORFATTERE har

Å hevde at Tøyen ikke ligger sentralt i byen, er kontrafaktisk.

FORUTSETTER LOKALER: «Ikke bare kaler», skriver Jan Erik Vold. Bildet av

protestert mot innlemmelsen og anonymiseringen av Stenersen-samlingen i det nye Munch-bygget (Dagbladet 17. juni 2011). Hvorfor forfattere? Fordi Stenersen var forfatter. Hvorfor Oslo? Fordi Stenersen var deres bysbarn.

Forfatterforeningens advokat prøvde i månedsvis å få til et møte med kulturbyråden, men

STARS AND STRIPE

Lisa Benson er en konservativ firebarnsmor som begynte å jobbe som frilans avis-tegner i 1992. I hjemstaten California har hun vunnet en rekke priser for sitt arbeid, og tegningene hennes trykkes i over hundre aviser.

En poli-tiker er ansvarlig for skipet, men ikke for bølgene.

Abraham Lincoln

SEND INNLEGG TIL debatt@dagbladet.no

løsning til fordel for alle.

nch-konflikten

maleren Munch, men også samleren Stenersen har donert kunstverk til hovedstaden, som forutsetter utstillingslo- Rolf Stenersen er tatt i 1977. Foto: NTB Scanpix

ble avvist. Det finnes en for-pliktelse knyttet til Stenersens donasjon, som har juridiske implikasjoner kommunen velger å ignorere.

Å HEVDE, som mange gjør, at Tøyen ikke ligger sentralt i byen, er kontrafaktisk. Tre minutter tar T-banen fra Oslo S til Tøyen. Å gå fra Oslo S til Paulsenkaia, der

Lambda skulle ligge, tar ti minutter.

På denne kaia fins ikke par-keringsplass for busslass på buss-lass med turister på flyktig Oslo-besøk. De stipulerte 500 000 besøkende pr. år er ren ønsketenkning. På Tøyen-området, som Alf Bøe så for seg som hovedstadens kulturpark Øst, er det flust med parkeringsplass.

Kommunens behandling av Rolf Stenersen er lurvete. Slik forsøket på å trumfe gjennom det nedstemte Lambda-prosjektet er lurvete. Et nytt museum på Tøyen, med Stenersen-samlingen i det gamle Munch-bygget, løser alle problemer på en anstendig, gjennomførbar og økonomisk gunstig måte. Endelig kan vi få både Stenersen og Munch i hus!

MOT FORBUD: «Forslaget er verken gjennomtenkt eller rettferdig, og det vil neppe føre til færre røykere eller snusbrukere», skriver artikkelforfatterne. De mener at å forby slag av tobakk på festivaler vil føre til mindre kontroll og økte kostnader. Foto: Lise Åserud / NTB Scanpix

Helseministerens skivebom

- Ian Donaldson**
Festivalsjef Hovefestivalen
- Egil Moen**
Daglig Leder Countryfestivalen Seljord
- Trond Grøthe**
Daglig Leder Vinstra Country Music festival
- Jørgen Roll**
Festivalsjef Norwegian Wood
- Stein Arne Blomseth**
Daglig leder Øyafestivalen
- Christoffer Røed**
Festivalsjef Slottsfjell

FESTIVALTOBAKK: Gjennom mange år har vi jobbet fram et bredt festivaltilbud, og vi har hatt et godt samarbeid med myndighetene for å utvikle norsk kulturliv. Det er vi stolte av. Vi håper regjeringen ikke er like stolte av symbolpolitikken som ligger i å forby salg av tobakk på festivaler.

FORMÅLET MED tobakksskade-loven er å begrense helseskadene bruk av tobakk medfører. Dette støtter vi fullt ut. Men ett punkt skurrer: Regjeringen vil forby salg av sigaretter og snus på såkalte midlertidige utslagssteder, og bruker festivaler som et eksempel.

Vi som arrangerer festivaler har forståelse for at myndighetene ønsker å regulere sigaretter og snus. Det har blitt gjort i mange år med gode resultater. Samtidig er vi opptatt av at Festival-Norge må ha like rammebetingelser som øvrige bransjer. Det er lite forståelig at det lages egne særregler for festivaler, der det er tillatt å selge alkohol, men ikke sigaretter og snus.

VI STILLER også spørsmålste-
gn

ved hvor gjennomtenkt dette forslaget er. Avholdes en festival på et område hvor det allerede ligger en kiosk, kan denne kiosken ha permanent bevilling. Noen festivaler vil derfor kunne selge sigaretter og snus, andre ikke. Dermed er det ikke likhet for loven.

Paradokset er at det fortsatt skal være lov til å bruke snus og røyke sigaretter på festivaler, men vi skal ikke ha lov til å selge to lov-lige produkter på det norske markedet. Vi har utført en undersøkelse der vi spør festivaldeltakere om hvordan de tror dette blir i praksis. En av fire vil handle utenfor festivalområdet og tror forbudet vil føre til svartebørssalg av sigaretter og snus. Regjeringens iver etter å vise handlekraft bommer fullstendig. Kostnaden for bomskuddet skyves over på arrangører som må håndtere større trafikk inn og ut av festivalområdet, samt svartebørssalg hvor alderskontrollen ikke vil eksistere.

FESTIVAL-NORGE HAR varslet en kamp mot dette forslaget. Ikke fordi vi er opptatt av sigaretter eller snus, men fordi vi er opptatt av like rammevilkår og at vi som seriøse og ansvarlige aktører ønsker at omsetning av snus og tobakk på våre festivaler skal skje i kontrollerte former. Forslaget er verken gjennomtenkt eller rettferdig, og det vil neppe føre til færre røykere eller snusbrukere. Det vil føre til mindre kontroll over omsetningen og større kostnader for festivalene.

Et strengere regelverk for festivaler enn for andre næringer er ikke veien å gå. Vi appellerer til Stortinget om å gjøre om på dette forslaget. Det er ingen skam å snu!

Si din mening på Dagbladet.no

Dagbladet forbeholder seg retten til å distribuere innsendte innlegg på trykk og i elektroniske formater.

Epost: 2400@dagbladet.no.

Tipstelefon: 24 00 00 00

PFU Dagbladet arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig avisomtale, oppfordres til å ta kontakt med redaksjonen.

Pressens Faglige Utvalg (PFU) er et klageorgan som behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål.

Adr.: Rådhusgt. 17 3. etg., pb 46 Sentrum, 0101 Oslo.

Tlf.: 22 40 50 40, **Faks.:** 22 40 50 55.

E-post: pfu@presse.no